

ת"פ 29046/11-16 - מדינת ישראל נגד דוד מאיר אוחיון, רוברט רביבו

בית משפט השלום באשקלון

28 יוני 2017

ת"פ 29046-11-16 מדינת ישראל נ' אוחיון(עציר) ואח'

מ"ת 29104-11-16

מ"ת 29084-11-16

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אבשלום
מאושר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. דוד מאיר אוחיון (עציר)
2. רוברט רביבו (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הגר אלמגור וקסמן

הנאשמים- הובאו באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם 1 עו"ד רון בן צבי

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דוגמן

[פרוטוקול הושט]

גזר דין

ביום 9.5.17 הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתם בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום 1

התפרצות למקום מגורים בכדי לבצע עבירה- עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת מכשירי פריצה- עבירה בניגוד לסעיף 409 לחוק.

עמוד 1

גניבה - עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק.

אישום 2

התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה - עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

לפי האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 1.11.16 בשעה 11:07 לערך ברח' ז'בוטינסקי 21/31 באור יהודה (להלן: הדירה), התפרצו הנאשמים בצוותא חדא לביתה של הדס ורדי (להלן: הבעלים) בדרך שאינה ידועה למאשימה, כך שהנאשם 1 נכנס לדירה והנאשם 2 שימש כתצפיתן בכניסה לבנין, וזאת בכוונה לבצע גניבה או פשע.

בסמוך לכך, גנבו הנאשמים 2 דולר שהיו על רצפת הבית, וזאת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשבכוונתם לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

הנאשמים החזיקו כלי פריצה לבנין ברכב מסוג רנו מגאן מ"ר 14-734-12 (להלן: הרכב), אשר בבעלות ביתו של הנאשם 2, ולא היה להם הסבר סביר לכך.

לפי האישום השני לכתב האישום המתוקן, ביום 6.10.16 בשעה 11:57 לערך התפרצו הנאשמים לדירה ברח' ריינס 6/22 בירושלים, הנמצאת בחזקת בנות השירות תפארת ווגל ועדי פרץ, בכך שאיתרו את המפתח בארון החשמל הסמוך לדירה, פתחו באמצעותו את הדירה והנאשם 1 נכנס לדירה בזמן שהנאשם 2 תצפת מחוץ לבנין, וזאת בכוונה לבצע גניבה או פשע.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו חזרו בהם הנאשמים מכפירתם, הודו בכתב האישום המתוקן והטיעונים לעונש נותרו פתוחים.

הנאשם 1 יליד 1966 ומעין בגיליון הרישום הפלילי שלו עולה כי יש לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כולל הריגה, רכוש ועוד (ת/1).

בנוסף, תלויים ועומדים נגדו המאסר המותניים הבאים:

- מאסר מותנה בן 6 חודשים שנגזר עליו ביום 30.12.15 בת"פ 44355-11-14 של בית משפט השלום ברחובות (ת/3).

- מאסרים מותנים בני 6 ו- 12 חודשים שנגזרו עליו ביום 10.10.16 בת"פ 71392-09-16 של בית משפט השלום בקריית גת (ת/4).

זאת ועוד, תלויה נגדו התחייבות בסך של 10,000 ₪ אשר הוטלה עליו ביום 10.10.16 במסגרת ת"פ 71392-09-16 (ת/6).

הנאשם 2 יליד 1954 ומעין בגליון הרישום הפלילי שלו (2/ת) עולה כי יש לחובתו הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ועוד.

בנוסף, תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר עליו ביום 20.7.15 בת"פ 26506-02-15 של בית משפט השלום בתל אביב (5/ת).

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה לעניין נאשם 1:

הפנתה לעובדה כי הנאשם יליד '66, לעברו הפלילי, כולל המאסרים המותנים. הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה ובדגש לכך כי הנאשם היה דומיננטי בביצוע העבירות. הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו- זכות לקניין לפרטיות ולבטחון הציבור. לגישת ב"כ המאשימה מתחם הענישה נע בין 12 ל-24 חודשים בגין כל אישום, ומבקשת להשית על הנאשם בגין אישום 1 מאסר בפועל ברף העליון, אישום 2- מאסר בפועל ברף הבינוני, הפעלת המאסרים המותנים במצטבר, מאסר מותנה בעבירות רכוש מסוג פשע ועוון, הפעלת התחייבות ופיצוי לקורבנות העבירה.

לעניין נאשם 2:

הפנתה לעובדה כי הנאשם יליד '54, לעברו הפלילי, כולל המאסר המותנה. הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה ובדגש לכך כי הנאשם היה תצפיתן. הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו- זכות לקניין לפרטיות ולבטחון הציבור. לגישת ב"כ המאשימה מתחם הענישה נע בין 12 ל-24 חודשים בגין כל אישום, ומבקשת להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוני בגין כל אישום, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר מותנה בעבירות רכוש מסוג פשע ועוון, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

הגישה פסיקה.

מנגד, ב"כ הנאשם 1 הפנה לעובדה כי למעשה בהתפרצות נגנבו 2 דולר. לגישתו אין המדובר בהתפרצות רחבת היקף, הפנה לעובדה כי הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, בדגש על חסכון בהעדת ע"ת. הנאשם בן 51, החליט לצאת מחיי הפשע, נישא בעודו במעצר, אב 4 ילדים משתי נשים, בת אחת סובלת ממחלה קשה ובנו הצעיר מנישואיו השניים נולד עם כליה אחת. ביקש מרעייתו לעבור לישוב מרוחק על מנת להתרחק מהסביבה העבריינית. לגישתו מתחם הענישה נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. מבקש להטיל על הנאשם עונש כולל הפעלת המאסרים המותנים שלא יעלה על 20 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם 2 מבקש לאבחן בינו לבין נאשם 1, שכן חלקו של נאשם 2 פחות ומינורי, שימש כתצפיתן, בחר להודות בכתב האישום שתוקן לקולא, לא נגרם נזק למעט גניבת שטר של שני דולר, הפנה לנסיבות ביצוע העבירה באישום השני. לגישתו מדובר בעבירות של הרף התחתון של ניצול הזדמנות. הנאשם מטופל בבית זוגי אשר סובלת ממחלה קשה. הנאשם בן 63, חווה בילדותו פגיעה קשה, הודה, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי. לגישתו מתחם הענישה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשים. מבקש להתייחס לעבירות כאירוע אחד ולא להחמיר עם הנאשם. מבקש להשית על הנאשם קנס מדוד והפעלת המאסר המותנה בחופף.

מתחם הענישה

בסימן 1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

באשר לעבירות ההתפרצות והגניבה, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו. בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08) נידון היקף הנזק שבעבירת ההתפרצות:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר..."

הדרישה להחמרה בעונשם של עבריינים הפורצים לבתיהם של אזרחים תמימים באה לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון. כך למשל, ברע"פ 1708/08 **לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08) נקבע כדלקמן:

"אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוזי על המבקש סוטה ממדיניות הענישה הראויה. בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבתו הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב. אמנם במקרה דנא, נלכד המבקש בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטראומה שגרם..."

בחינת מדיניות הענישה בעבירות ההתפרצות מגלה כי על פי רוב מוטלים עונשים חמורים, גם על נאשמים נעדרי עבר פלילי או בעלי עבר פלילי קל.

ברע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13), נידון עניינו של נאשם בעל עבר מכביד, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרצות לדירת מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק. באותו מקרה, נטל הנאשם מפתח מארון חשמל ונכנס לדירה, נתפס ע"י הבעלים, ברח ובהמשך נתפס ע"י שוטרים. הנאשם נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל וערעוריו לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.14), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם מכור לסמים שהודה בכך שבמהלך 3 חודשים התפרץ לשורת בתים ונטל כסף מזומן ופריטים יקרי ערך, מאחד מהם נטל חומר הנחזה לסם מסוכן ומכר אותו בסכום שאינו ידוע למאשימה, וצירף תיק נוסף, בו הודה בפריצה לבית כנסת. הנאשם הורשע ונידון ל- 5 שנות מאסר, כאשר בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות והסגת הגבול נידון ל- 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל ובגין ההרשעה בביצוע עסקה אחרת בסם נגזרו עליו 2 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ונקבע שעונשי המאסר ירוצו באופן מצטבר חלקית.

ברע"פ 3228/12 **וסילנקו נ' מדינת ישראל** (29.4.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה והשית עליו שנתיים מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותנים, מבלי למצות את הדין. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חורג מרף הענישה המקובל בנסיבות דומות.

ברע"פ (חי') 48422-02-13 **ניסנוב נגד מדינת ישראל** (11.7.13), נידון ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי החליט לאמץ את תסקירו המשלים החיובי של שירות המבחן, את עברו הנקי, את גילו הצעיר והשית עליו עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דינו כי בית משפט השלום לא טעה בעונש שהשית על המערער וכי התערבותו נובעת מנסיבותיו האישיות של הנאשם, מהחרטה שהביע ומכך שבשנתיים שחלפו מאז ביצוע העבירות הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי.

ברע"פ 4600/12 **יאשייב נגד מדינת ישראל** (13.6.12), בו אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטרים, ונידון ל- 5 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר, בו צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו וכי הוא בעל נורמות וערכי התנהגות עבריינים וקיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצדו.

ברע"פ 256/07 **לוינ' נ' מדינת ישראל** (11.1.07) נידון עניינו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של גניבה, התפרצות לדירת מגורים והכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שהתפרץ לדירה, נטל מספר תכשיטים יקרי ערך וכשנעצר השליך את התכשיטים מידיו. דובר על מי שהיה באותה עת אסיר ברישיון ותחת צו מבחן, שהיו תלויים נגדו שני ענשי מאסר על תנאי בני 12 ו- 18 חודשים. בית המשפט החליט לתת לנאשם הזדמנות להשלמת התהליך השיקומי בו החל ולכן האריך את עונשי המאסר המותנים בשנתיים נוספות והוא הועמד בצו מבחן. לאחר שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן, הופקע צו המבחן והנאשם נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל והופעלו שני המאסרים המותנים שהיו תלויים

ועומדים נגדו, כשהם מצטברים באופן חלקי. סה"כ נידון הנאשם ל- 30 חודשי מאסר. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי ועונשו הופחת ל- 20 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

בעפ"ג (ב"ש) 23490-02-13 **חזן נ' מדינת ישראל** (11.7.13) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבה ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור ואינו מצדיק התערבות, וכי הוא הולם את נסיבות המקרה והוא ניתן לאחר התחשבות בעברו הלא מכביד של המערער ובחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

בענייניו, מדובר על שני אירועי פריצה שונים שביצעו הנאשמים יחדיו, כאשר הנאשם 1 הוא זה שביצע את הפריצות והנאשם 2 תצפת בכדי לאפשר כל פריצה. באירוע הפריצה הראשון לא נטלו הנאשמים רכוש יקר ערך, למעט סכום של 2 דולר שהיה על הרצפה. באירוע הפריצה השני, לא נטלו הנאשמים דבר.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שצוין לעיל, מתחם הענישה בגין האישום הראשון הינו בין מאסר קצר לבין 20 חודשי מאסר; ומתחם הענישה בגין האישום השני הינו בין מאסר קצר לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאשמים שלפניי בגדרי המתחם הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לחומרא, הבאתי בחשבון את עברם הפלילי העשיר של הנאשמים ואת העובדה שביצעו את העבירות כשתלויים נגדם מאסרים מותנים וכנגד נאשם 1 תלויים מאסרים מותנים לתקופות לא מבוטלות.

לקולא, יש לשקול את הודאתם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, ואת נסיבותיו האישיות של נאשם 1 והמסמכים שצורפו בעניינו ובעניין בני משפחתו. כמו כן את נסיבות חייו של נאשם 2.

נוכח האמור, ולאור העובדה כי בסופו של יום הנזק הוא מינורי, לא אשית על הנאשמים פיצוי.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 10.10.16 בת"פ 71392-09-16 של בית משפט השלום בקריית גת, במצטבר לגזר דין זה.

עמוד 6

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 10.10.16 בת"פ 71392-09 של בית משפט השלום בקריית גת, בחופף לגזר דין זה.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 30.12.15 בת"פ 44355-11 של בית משפט השלום ברחובות, בחופף לגזר דין זה.

סך הכל ירצה הנאשם 1 מאסר בפועל בן 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

4. הנני מורה על הפעלת התחייבות בסך ₪ 10,000 או 90 ימי מאסר תמורתה, אשר הוטלה על הנאשם בת"פ 71392-09 של בית משפט השלום בקריית גת ביום 10.10.16.

הסכום ישולם עד ולא יאוחר מיום 28.3.2019.

הנאשם 2:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

הנני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 20.7.15 בת"פ 26506-02 של בית משפט השלום בתל אביב, כך ש-4 חודשים ירוצו במצטבר לגזר דין זה והיתרה בחופף.

סך הכל ירצה הנאשם 2 מאסר בפועל בן 10 חודש, בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

4. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 28.5.2018.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ז,
28/06/2017 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר, שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיאלינורגנות